

ALTER ECHO

REVISTA ANIVERSARĂ
a Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Nr. 7 / 2021

1881 - 2021 - 140 de ani de la înființarea Școlii Fiilor de Militari

2016 - 2021 - 5 ani de la reînființarea Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Craiova
2021

Colectivul de redacție

Elevi:

Ana Ruxandra Georgescu, redactor-șef

Andreea Gavrilă

Ștefan Dinu

Diana Ivașcu

Raluca Maria Nițu

Denisa Ioana Pătrănoiu

Alexandra Cristina Burcea

Denis Liviu Alexe

Marius Țintea

Elisa Petronela Pinoșanu

Maria Izabela Floarea

Valentin Floarin Mihai

Ștefania Văcaru

Simona Antoaneta Ciocan

Vlad Ilie

Ovidiu Ionuț Chirilaș

Andreea Gavrilă

Profesori coordonatori:

Prof. Camelia TOBĂ

Prof. Mădălina STANCU

Prof. Flori BĂLAȘA

ISSN 2637 - 4206
ISSN-L 2637 - 4206

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Repere istorice **2**

Școala Fiilor de Militari (1881-1916) **5**

Liceul Militar „Dimitrie A. Sturdza” (1916-1948) **8**

Liceul Militar „Tudor Vladimirescu” **14**

Prima festivitatea de deschidere **15**

Mesajele comandanților Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” **17**

Mesajul directorului adjunct al
Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Mesajele absolvenților **24**

Bilanț **28**

Activitățile noastre

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” – membru al Alianței
Colegiilor Centenare din România **32**

Proiectul Erasmus + KA1: învățare și predare activă prin intermediul unei
abordări integrate **33**

Un start pentru abordări comune **38**

1 Decembrie - Ziua Națională a României **39**

La ceas aniversar: Centenarul Marii Uniri **43**

Amintiți-vă de război, apreciați-vă libertatea **46**

Reverberații în cadență **47**

Atelierele de creație **48**

Robocadet **50**

Cadet pentru o zi **53**

Balul Bobocilor **55**

Tudor Vladimirescu-200 **58**

COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”

Repere istorice

După Războiul de Independență din anul 1877, România a afișat, tot mai vizibil, un aspect european modern. Regatul dunărean avea o importanță strategică aparte, prin așezarea sa între imperii, se bucura de o mare stabilitate politică și era un stat receptiv la nou. Școala face progrese. Noua dimensiune spirituală se face simțită în toate domeniile sociale și culturale, într-o societate liberală, cu o mare deschidere și circulație.

Prin **Înaltul Decret Regal cu nr. 1858 din 18 iulie 1881**, este pusă piatra de temelie a viitorului liceu militar, prin înființarea, la data de 1 septembrie, a *Școlii Fiilor de Militari* din Craiova – patron „Sfinții Împărați Constantin și Elena”.

La **20 august 1902**, în baza **Înaltului Decret Regal cu nr. 2366**, școala s-a transformat în *Gimnaziul Fiilor de Militari „D.A. Sturdza”* iar, la **1 aprilie 1916**, instituția a primit denumirea *Liceul Militar „D.A. Sturdza”*.

La 18 septembrie 1904, școala este vizitată de Șeful Statului Major General, generalul Nicolae Tătărescu (fost comandant al școlii în perioada 1885-1892), cu ocazia Inspecției Generale.

În timpul Primului Război Mondial, liceul a fost evacuat la Iași, unde a împărțit aceeași incintă cu *Liceul Militar „General George Macarovici”*, iar clădirea sa din Craiova a devenit spital de răniți.

După anul 1918 liceul se reîntoarce la matca sa trainică.

În perioada comenzii colonelului Gheorghe Urziceanu, între anii 1935-1936, s-a construit o clădire nouă și, an de an, zestrea acestei instituții școlare proeminente a sporit considerabil.

Considerat de Ilariu Dobridor, într-unul din numerele revistei „Flamuri” a liceului, „*un laborator în care minereurile sufletești ale elevului, topite în flacăra învățaturii și educației, se prefac în metale de preț cu care-și clădește valoarea ei istorică o națiune*”, liceul militar se putea mândri cu dascăli de prestigiu.

Unul dintre cele mai emoționante momente din istoria liceului, este cel petrecut în ziua de **14 mai 1923**, când elevul fruntaș furier din clasa I-a **AMILCAR SĂNDULESCU** a fost selecționat, din toată țara, pentru a alege sicriul cu osemintele **EROULUI NECUNOSCUT**, rămas în memoria colectivă a neamului românesc prin cuvintele rostite la oficierea slujbei religioase: „**ACESTA ESTE TATĂL MEU**”.

Liceul a preluat în anul 1986 custodia Monumentului funerar al lui Amilcar Săndulescu, preluând și **SIMBOLUL DE EROISM AL NEAMULUI ROMÂNESC**, pe care l-a întruchipat **FIULEROULUI NECUNOSCUT**.

Până în anul 1925, Liceul Militar „D. A. Sturdza” și-a desfășurat activitatea pe baza directivelor și prevederilor regulamentelor de dinainte de război.

În anul 1925, a fost elaborat un nou regulament al liceelor militare, care a adus îmbunătățiri regulamentelor anterioare și a unificat normele de desfășurare a activității acestora.

Activitatea Liceului Militar „D. A. Sturdza” a continuat până în anul 1948 când a fost desființat.

ȘCOALA FIILOR DE MILITARI (1881-1916)

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL ÎNTRE COLEGIILE NAȚIONALE MILITARE

Perioada cuprinsă între anii 1859-1918 a fost deosebit de fecundă pentru evoluția învățământului militar românesc. Ea s-a caracterizat prin continuarea unui proces în care, pornindu-se de la existența unei singure unități școlare - Școala ostășească, înființată prin „Porunca domnească” nr. 36 din 13 iunie 1847 a domnitorului Gheorghe Bibescu - s-a realizat progresiv, până către anul 1914, un sistem cu o rețea relativ diversificată de instituții militare. Sub raportul ierarhizării pe trepte și al diversificării pe profiluri și genuri de arme, acesta se apropie de nivelul atins pe plan european de alte sisteme de învățământ militar.

La baza alcătuirii rețelei de unități școlare în intervalul 1859-1877 a stat în principal „Legea de organizare a armatei” din 1868 (modificată în 1872), care, în articolul 37, prevedea: „Instrucțiunea în armată se face prin școli militare împărțite în modul următor:

1. Școli de două grade înființate în corpuri;
2. Școala fiilor de militari;
3. Școala pentru formarea ofițerilor de infanterie și cavalerie precum și pentru armele speciale.”

Prin „Înaltul Decret Regal” nr.1858 din 18 iulie 1881, a luat ființă la Craiova a doua „Școala a fiilor de militari” - patron „Sfinții Împărați Constantin și Elena”-, prima funcționând din anul 1872 la Iași.

În prima „Decizie ministerială” nr. 30 din 1872 privind admiterea elevilor în „Școala fiilor de militari” din Iași se preciza :

Art.1: Școala fiilor de militari din Iași sau pregătitoare pentru Școala de infanterie și cavalerie este înființată în scopul de a da o creștere și o educație completă fiilor de militari, de orice grad, al căror serviciu îndelungat și nepătat să constituie un drept la recunoașterea țării.

Art.3: Fiii militarilor vor fi întreținuți în școala de stat, neavând părinții a plăti nicio taxa.

Art.4: Școala este un colegiu militar și elevii vor dobândi toate cunoștințele de bacalaureat, în raport cu cerințele instituțiilor militare. Acei care vor termina cursurile cu succes vor fi trecuți la Școala militară din București.

Art.7: Pot fi admiși în „Școala fiilor de militari” și alți copii; pentru aceștia, părinții vor avea de plătit o taxă de 40 de lei pe lună, plătită la începutul fiecărui semestru înainte. Acești elevi au aceleași drepturi și îndatoriri ca și fiii militarilor. Se înființează sub folosul acestor elevi 5 burse și 10 semiburse care se vor putea dobândi conform regulamentului, prezentând certificate de pauteritate.

Aceleași prevederi au fost valabile și pentru „Școala fiilor de militari” din Craiova. Înființată în anul 1881, aceasta a început să funcționeze cu două clase și cu un efectiv de 46 de elevi, în anul 1882 s-a înființat clasa a III-a și efectivul s-a ridicat la 90 elevi, iar în anul 1883, prin înființarea clasei a IV-a, efectivul a sporit cu 30 de elevi. Efectivul de elevi s-a mărit treptat, ajungând în anul 1889 la 200 de elevi.

Înaltul Decret Regal nr. 2112 din 29 august 1881 a aprobat un nou regulament al „Școlilor fiilor de militari”, care preciza normele după care trebuia organizată și dusă întreaga viață din cadrul acestor școli.

Programa școlară cuprindea discipline similare cu cele predate în liceele civile, la care se adăugau cele cu specific militar. În primii ani de funcționare a liceului militar, de exemplu, programa cuprindea: limba română, istoria românilor, două limbi străine (franceză și germană), istoria universală, matematica, fizica, chimia, desenul; la capitolul pregătire militară erau destinate ore pentru însușirea regulamentelor generale, instrucției militare practice, cunoștințelor de administrație și legislație militară, de fortificație și artă militară.

Că organizare, Școala fiilor de militari avea: un director, un ajutor al directorului însărcinat cu organizarea și îndrumarea învățământului, un căpitan instructor, comandant al companiei de elevi, răspunzând de pregătirea militară și fizică, disciplina și ordinea interioară; ofițeri instructori care predau regulamentele militare generale și celelalte discipline specifice; corpul de profesori pentru disciplinele de cultură generală, gimnastică și scrimă, un pluton de ostași și personal administrativ, pentru serviciile de pază și întreținere. Conducerea efectivă a procesului de învățământ se asigura atât de directorul și directorul adjunct, cât și de organe colective, cum erau: conferința profesorilor, comisia de studii și consiliul de disciplină (înființate prin reglementări ulterioare).

Primii directori ai Școlii fiilor de militari din Craiova au fost următorii: Mr. Chistodorescu Dumitru (1881-1883); Mr. Bereștenu C-tin (1883-1884); Mr. Tomescu Vasile (1884-1885); Lt.-col. Tătărescu Nicolae (1885-1892); Lt.-col.

Ionescu Vasile (1892-1894); Lt.-col. Constantinescu M. (1894-1895); Lt.-col. Boerescu C-tin (1895-1896); Col. Gheorghiu C-tin (1896); Lt.-col. Capitanovici Alexandru (1896-1897); Lt.-col. Marcu Gheorghe (1897-1899); Lt.-col. Constantinescu Dancov (1899-1901); Lt.-col. Seulescu Nicolae (1901).

Înaltul Decret Regal nr. 2112 din 29 august 1881 a aprobat un nou regulament al Școlilor fiilor de militari, care preciza normele după care trebuie organizată și dusă întreaga viață din cadrul acestor școli.

Astfel, s-au îmbogățit programele de învățământ cu discipline noi, ca: geometria descriptivă, mecanica elementară, agrimensura (măsurători topografice), igiena; s-a prevăzut ca structura anului școlar să cuprindă două semestre (septembrie-ianuarie și februarie-mai), luna iunie fiind rezervată pentru recapitulări și examene de sfârșit de an; un anumit număr de ore era destinat activităților practice, diferențiate pe ani de studii (excursii geografice, aplicații în teren pentru măsurători topografice etc.); s-au mai reglementat criteriile de apreciere a cunoștințelor elevilor (examene parțiale și anuale la toate obiectele, note de la 0 la 20, încheierea mediilor cu aplicarea de coeficienți la anumite discipline; s-au stabilit recompense: învoiri în oraș și înaintarea la grade onorifice - de fruntaș, caporal, sergent, sergent major); s-au elaborat norme pentru alcătuirea orarului zilnic: 10 ore de învățământ (3-4 ore de cursuri, 3-4 ore de studiu, o oră de lucrări grafice, o oră de gimnastică, înot sau scrimă), 6 ore repaus (inclusiv mesele) și 8 ore somn.

Inițial, Școlile fiilor de militari depindeau direct de Ministerul de Război. În anul 1883, prin Decizia ministerială nr. 4 din 15 aprilie, aceste școli au fost trecute sub ordinele corpurilor de armată. Cea de la Craiova a fost subordonată Corpului 1 Armată.

Decizia Ministrului de Război nr. 137 din 15 noiembrie 1884 a uniformizat cursurile în Școlile fiilor de militari, iar Înaltul Decret Regal din 15 noiembrie 1885 a aprobat un regulament al Școlilor fiilor de militari, care a prevăzut expres: „Școlile fiilor de militari sunt considerate licee militare”, însă această prevedere nu a însemnat și schimbarea calitativă necesară pentru transformarea școlilor respective în licee echivalente cu cele civile organizate de stat. S-au făcut totuși unele modificări menite să îmbunătățească procesul de însușire a cunoștințelor (sporirea numărului de pedagogi și repetitori) și să apropie structura anului școlar de aceea din liceele civile de stat (semestre înlocuite cu trimestre).

Prin Înaltul Decret Regal nr. 1085 din 26 februarie 1896, s-a hotărât ca învățământul în Școlile fiilor de militari să fie echivalent cu cel din liceele statului (secția reală), luându-se măsuri și pentru adaptarea corespunzătoare a duratei și programelor de învățământ. Această hotărâre a dus la modificarea nivelului și programelor de învățământ ale celor două școli: cea din Craiova devenea Gimnaziu al fiilor de militari, primind elevi pentru clasele I-IV (cursul inferior al liceelor civile de stat, cu programe identice cu ale acestora), iar cea din Iași primea elevi pentru clasele V-VIII (cursul superior de liceu). Această transformare s-a efectuat treptat, încheindu-se în 1902. Identitatea de programe s-a realizat, desigur, la disciplinele de cultură generală, pentru că elevii acestor instituții școlare executau în plus un număr de ore de pregătire militară.

Prin Înaltul Decret Regal nr. 2635 din 30 mai 1900 s-a aprobat un nou regulament al Școlilor fiilor de militari, ce prevedea în articolul I scopul acestora: „Școlile de fii de militari sunt institute militare, destinate a veni în ajutorul instrucțiunii și creșterii fiilor de militari de orice grad și a da tuturor tinerilor cari voiesc să îmbrățișeze cariera armelor o instrucțiune generală, pregătindu-i în același timp pentru a putea fi admiși în Școalele de ofițeri”. Acesta prevedea durata cursurilor de trei ani, corespunzător cursului superior din învățământul secundar, secția reală, cu clasele V-VII.

Admiterea se făcea prin concurs, înaintea unui juriu examinator compus din: un delegat al Ministrului de Război, comandantul școlii și doi profesori, câte unul de la fiecare școală (Iași și Craiova). Candidații erau examinați medical și apoi susțineau o probă scrisă la matematică și limba română și o probă orală la toate „cunoștințele clasei a IV-a de liceu, afară de limba latină”. Efectivul total al Școlii era de maximum 120 de elevi, iar acela al unei clase nu va trece de 40. Fiii de militari erau întreținuți de stat, iar locurile disponibile până la 120 erau date altor tineri, pentru care se percepea o taxă de 400 de lei pe an. În favoarea tinerilor „de părinți nemilitari se instituiesc în fiecare școală câte 15 locuri de bursieri și 15 locuri de semibursieri, cari se vor acorda elevilor ai căror părinți sunt lipsiți de mijloace și cu familie grea”. Toți elevii plăteau o taxă de 150 de lei pentru instalare, cărți, furnituri etc., cu excepția fiilor de militari, care plăteau 50 de lei. Programul zilnic cuprindea „10 ore ocupațiune, 6 de repaus și 8 de somn; de asemenea, ca în fiecare zi de lucru să aibă: trei ședințe de cursuri și trei de studiu, o ședință de lucrări grafice și alta de exerciții corporale. Duminicile se vor întrebuința: în meditații, inspecțiuni, preumblări militare, excursiuni științifice, mergeri la biserică, luare de băi, desemnuri, eșiri din școală”.

Cursurile se predau în toate zilele afară de: „Duminici, sărbători religioase și sărbători naționale, hotărâte de minister”. Examinările elevilor erau zilnice- „1/4 din ora de prelegere este destinată acestor interogațiuni”, lunare - "au loc în cea din urmă săptămână a fiecărei luni și se fac asupra întregii materii trecută în cursul unei luni" și anuale - „asupra întregii materii a cursurilor trecute cu elevii în acel an”.

Aprecierea rezultatelor se făcea cu note de la 1 la 20, avându-se în vedere următoarea scară de gradare:

- „0, zero;
- 1-4: foarte rău;
- 5-7: rău;
- 8-11: binișor;
- 12-15: bine;
- 16-18: prea bine;
- 19, 20: foarte bine.

În general, orice compozițiune scrisă, care se va constata că este copiată, se va cota 0.”

Acest regulament prevedea și pedepsele ce se aplicau elevilor: muștrarea individuală sau în fața colegilor, punerea la „ordinarul trupei”, oprirea din învoire, din vacanțe, santinelă, arest,

închisoare, carceră, suspendare din grad „pe timp mărginit”, casarea din grad și „izgonire din școală”.

În anul 1912, celor două instituții de învățământ militar (Iași și Craiova) avea să li se alăture cea de a treia, Liceul militar Mănăstirea Dealu, care a fost instalat în localul destinat până atunci Școlii copiilor de trupă.

Durata învățământului în liceele militare avea să fie redusă în 1915 de la 8 la 7 ani, în scopul de a mări numărul celor ce urmau să intre în școlile militare de ofițeri. Decizia a fost adoptată în perspectiva intrării țării noastre în războiul ce izbucnise.

În anul 1916, Gimnaziul militar din Craiova a fost transtormat în liceu militar, luând denumirea de Liceul militar „Dimitrie A. Sturdza.”

LICEUL MILITAR „DIMITRIE A. STURDZA” (1916-1948)

1. Dimitrie A. Sturdza (1833- 1914)

Dimitrie A. Sturdza s-a născut în 1833, probabil la Miclăușani, județul Roman, ca fiu de mare proprietar. A învățat în Germania, la Gottingen, Jena, Berlin, Bonn și s-a înapoiat ca specialist în științe economice și financiare. A studiat și istoria, disciplină ce i-a rămas dragă mai mult decât orice și pe care a cultivat-o cu pasiune până la bătrânețe. În special ca numismat s-a făcut cunoscut prin lucrări prețioase. A publicat numeroase volume de documente și s-a îngrijit de tipărirea colecției Hurmuzachi.

A intrat în politică în 1857, la numai 24 de ani, devenind secretar al Divanului ad-hoc din Moldova, unde se pregătea redeșteptarea națională și marele act al Unirii. A fost ministru al instrucțiunii publice, președinte al Consiliului de miniștri și ministru de externe, ministru la Ministerul de Război, președinte al Academiei Române. A dăruit Societății Academice Române o colecție de portrete ale domnitorilor români, gravuri de autentică valoare istorică, însoțite de un studiu aprofundat și un catalog științific asupra colecției, studiul fiind publicat în Analele Academiei în 1874. S-au pus astfel bazele viitorului cabinet de stampe al Academiei, ce avea să devină sursa inepuizabilă de documente iconografice pentru toate categoriile de cercetători, pe care D.A. Sturdza n-a încetat să-l îmbogățească. A pus bazele cabinetului numismatic al Academiei, dăruind colecția sa de 450 monede și medalii românești. A donat manuscrisul „Psaltirii” lui Dosoftei, cu

rugămintea expresă de a fi publicată de Academie. În 1879 D.A. Sturdza a depus la Academie unul dintre cele mai importante manuscrise privitoare la istoria Moldovei, „Pomelnicul Mănăstirii Bistrița”, iar în ședința din 2 mai 1880 președintele a citit în plenul academic scrisoarea lui D.A. Sturdza (aflat la Berlin) prin care dona prețiosul manuscris de texte mähăcene din secolul al XVI-lea, cunoscut sub numele de „Codex Sturdzanus” și publicat de B.P. Hașdeu în „Cuvinte din bătrâni”, tomul II.

Ca o recunoaștere a acestor merite s-a hotărât, în anul 1916, ca Gimnaziul militar din Craiova să fie transformat în liceu militar, purtând denumirea de Liceul militar „Dimitrie A. Sturdza”.

2. Liceul militar „D.A. Strudza” în perioada 1916-1918

Desfășurarea evenimentelor din toamna anului 1916 a impus suspendarea cursurilor celor trei licee militare. Ulterior, când trupele dușmane au invadat teritoriul național, Liceul militar din Craiova a fost evacuat în Moldova, mare parte din localul liceului din Craiova a devenit spital de oftalmologie.

Cursurile liceelor militare nu au putut fi redeschise nici după terminarea retragerii. Astfel, în iarna 1916-1917, pe teritoriul Moldovei rămas liber, se aflau nu numai elevii originari din această parte de țară, ci și alți elevi, refugiați din teritoriul ocupat. Pentru a remedia această situație, Ministerul de Război a hotărât înființarea, la 20 aprilie 1917, a unui liceu militar la Dorohoi, în cazarma regimentului 29 infanterie „Dragos Vodă”, pentru toți elevii fără familie și lipsiți de mijloace. Ei nu au urmat însă programul obișnuit, deoarece nu existau condiții în acest sens, dar au avut posibilitatea să

revadă și să recapituleze cunoștințele din anii anteriori. Programul respectiv de pregătire a durat până la 1 septembrie 1917, liceul fiind frecventat de aproximativ 150 de absolvenți a patru și cinci clase liceale sub vârsta de 18 ani, care la 1 octombrie 1917 urmau să fie repartizați la școlile militare pentru a deveni ofițeri de rezervă.

La 1 septembrie 1917 acest liceu a luat denumirea de „Liceele militare întrunite” și a început anul școlar cu regim normal cu aproape toate clasele (mai puțin clasa I), desfășurându-și activitatea până la 1 august 1918, când a fost desființat, deoarece condițiile politico-militare lăsa să se întrevadă apropiata revenire a liceelor militare în garnizoanele de origine.

În anul școlar 1918-1919, Liceul militar „D.A. Sturdza” și-a reluat activitatea normală la Craiova.

3. Liceul militar „D. A. Sturdza” în perioada 1919 – 1948

Începând cu anul 1919, liceul își continuă activitatea din etapa anterioară. Programa de învățământ este cea aplicată în cadrul liceelor reale - programă prevăzută în Legea lui Spiru Haret din anul 1898, la care se adăuga materia clasei a VIII-a - reală a liceelor, la matematică, limba latină și limba modernă.

Astfel, la cursul superior, obiectele limba română, latina și germana erau prevăzute - în programa anului 1919 - cu câte trei ore pe săptămână, dintre care ultima, limba germană,

era destinată în exclusivitate conversației. În rest, limba franceză se predă în câte două ore săptămânal, matematica în 15 ore săptămânal (6 ore la clasa a V-a, 5 ore în clasa a VI-a și 4 ore în clasa a VII-a), iar științele fizico-chimice în câte trei ore săptămânal, la fiecare clasă din cele trei superioare. Orele de curs (numărul lor era, de fiecare dată, cinci) se desfășurau numai dimineața între orele 8 și 13, după-amiaza fiind rezervată educației fizice, educației artistice, instrucției militare și meditației. Activitatea zilnică se desfășura după un orar precis, desfășurat între orele 6 și 21.30. Se efectuau patru ore de meditație zilnic (6.30 - 7.30 și 17 - 20.00). Celelalte obiecte de învățământ aveau, în total, (la clasele V-VII) următoarea repartitie de ore: religie - 2 ore; istorie - 5 ore; geografie și naturale - câte 4 ore; desenul liniar - 6 ore; muzica, gimnastica și scrima - câte 3 ore; dreptul constituțional - 1 oră.

Unul dintre evenimentele cele mai însemnate din viața liceului militar „D.A. Sturdza” este cel petrecut în anul 1923, când elevul fruntaș furier din clasa I Amilcar Săndulescu a fost selecționat, din toată țara, pentru a alege sicriul cu osemintele Eroului Necunoscut. Prin cuvintele rostite atunci - „Acesta este tatăl meu” - a devenit el însuși un simbol pentru a duce mai departe moștenirea primită de la tatăl sau - Eroul Necunoscut.

Începând cu anul 1986, Monumentul Fiului Eroului Necunoscut din Cimitirul

Sineasa se află în custodia Liceului militar „Tudor Vladimirescu”, periodic conducerea liceului, corpul didactic și elevii omagiind memoria strălucitului înaintaș Amilcar Săndulescu.

Până în 1925, Liceul militar „D. A. Sturdza” și-a desfășurat activitatea pe baza directivelor date anual de Direcția liceelor militare și a prevederilor regulamentare dinainte de război (Regulamentul din 14 februarie 1910 pentru liceul din Craiova). În anul 1925 a fost elaborat un nou regulament al liceelor militare care, ținând seama și de noile condiții social-politice, a adus îmbunătățiri regulamentelor anterioare și a unificat normele de conducere și de desfășurare a activităților acestora.

Scopul învățământului, criteriile de admitere și normele generale de desfășurare a vieții interioare în liceele militare nu au suferit modificări fundamentale față de cele care caracterizau aceste licee înainte de război. Scopul general a rămas ca și înainte, de a forma „elemente de valoare pentru școlile pregătitoare de ofițeri” (art. I din regulament). Criteriile de admitere de bază erau: vârsta de 10-13 ani pentru clasa I, sănătate și robustețe fizică (verificată prin vizita medicală), susținerea unui examen de admitere, care consta în probe scrise la matematică și limba română și o probă orală de cunoștințe generale (primele două probe erau eliminatorii). Comisia de admitere era numită de Ministerul de Război.

Învățământul în liceele militare era accesibil tinerilor din toate clasele sociale și din toate naționalitățile conlocuitoare. În practică însă, lucrurile nu au stat tocmai așa, pentru că, din cauza condițiilor sociale, copiii din categoriile defavorizate (muncitori, țărani) au pătruns foarte greu în liceele militare, fie din cauza taxelor școlare, fie din cauză că trebuiau să-și suporte singuri cheltuielile legate de examenul de admitere (deplasare, hrănire, cazare etc.). Față de perioada antebelică, în liceele militare au intrat totuși un număr mare de copii din mediul sătesc (fii de învățători ca Amilcar Săndulescu, de slujbași rurali sau țărani mijlocași), fii de militari cu grade mici (mulți de subofițeri) și fii de funcționari din mediul urban. De asemenea, în aproape toate liceele erau elevi aparținând naționalităților conlocuitoare.

Deși învățământul și întreaga întreținere erau gratuite, candidații admiși plăteau totuși la intrarea în liceu o taxă „de instalare”, precum și o taxă anuală pentru cărți și rechizite. Taxele erau relativ mici pentru bursieri (aceștia trebuiau să achite doar taxa pentru manuale și rechizite), dar sensibil sporite pentru cei care nu erau bursieri (și se numeau solvenți). Orfanii de război erau scutiți de taxe.

Pentru probleme administrative, de gospodărire și de asistență sanitară, comandantul avea un ajutor administrativ (locotenent-colonel) și personalul auxiliar necesar (ofițeri medici, subofițeri, militari în termen etc.)

Liceul dispunea de săli specializate pentru gimnastică, desen și lucru manual, de cabinete și laboratoare bine dotate, precum și de infirmerie.

În anul 1926, liceul era frecventat de 493 de elevi (415 bursieri, 64 de solvenți, 14 supra-bugetari). În liceu existau, de asemenea, 14 copii de trupă și 120 de ostași. Peste un an, liceu avea un efectiv total de 555 de elevi, organizați pe batalioane, pe clase, fiecare având în fruntea sa, în calitate de conducător, un diriginte și un comandant de pluton.

Datele statistice din anul școlar 1925-1926 (comandanți col. Grigore Jianu - 1925 și col. Dumitru Grozianu - 1926) ne oferă posibilitatea să cunoaștem care era în acel timp compoziția elevilor liceului. Astfel, din cei 464 de elevi înscriși, un număr de 326 erau fii de civili, 9 - orfani de război, 38 fii de militari, 10 fii de invalizi de război și un copil de trupă. Dintre acești elevi, 419 semnaseră angajament în privința repartizării, la absolvire, în anumite școli de ofițeri (45 nu semnaseră un astfel de angajament). Iată și cum s-a făcut repartizarea absolvenților, promoția 1927, la școlile pregătitoare de ofițeri: 12 la artilerie, 5 la cavalerie, 8 la sanitari, 4 la marină, 3 la geniu, 2 la infanterie, iar 10 dintre ei s-au prezentat la Liceul „Frații Buzești”, pentru a susține examenul panicular pentru clasa a VIII-a.

În anul școlar 1925-1926, situația școlară a celor 464 elevi și frecvenți înscriși era următoarea: 322 promovați, 115 corigenți, respectiv 27 repetenți.

Conținutul învățământului liceului militar înregistrează unele modificări, începând din anul 1828 când, prin reforma învățământului secundar, durata studiilor în liceele civile s-a redus la șapte ani, iar pentru clasele V-VII s-a adoptat un profil unic la toate liceele; în 1932 s-a revenit la învățământul liceal cu durata de opt ani, situație în care au fost puse și liceele militare.

Numărul cel mai mare de ore (28) se acordă educației fizice; vin în continuare limba română și matematica (23). Dintre limbile moderne, o mai mare atenție se acordă limbii franceze.

Liceul militar cuprindea atât personal civil (cadre didactice pentru predarea disciplinelor de cultură generală), cât și militar (ofițeri instructori pentru formarea deprinderilor de viață și educație militară). Conducerea era asigurată de un comandant cu funcția de colonel: col. Grigore Jianu (1925); col. Dumitru

Grozianu (1926); col. Ioan Gerota (1927-1928, șef promoție la Școala fiilor de militari din Craiova în 1898); col. C. D. Popescu Corbul (1930-1934); col. Gheorghe Urziceanu (1935-1936); col. Gheorghe Angheliescu (1945); col. Nicolae Pandelescu (1946); col. Mihai Papadopol (în 1941 și 1948). Comandantul era ajutat de directorul de studii (locotenent-colonel sau maior. Lt.col. Ioan Demetrescu - 1924, Mr. Vasile Nădejde), care răspundea de corpul didactic (profesori și pedagogi) și de comandantul de batalion (de regulă maior), căruii îi erau subordonați ofițerii comandanți de companii și plutoane.

Despre atmosfera existentă atunci în cadrul liceului militar craiovean - o atmosferă cazonă, cu ordine și disciplină riguroase - vorbește în reportajul „Și noi am fost elevi”, publicat în „Cuvântul liber” din 9 februarie 1935, scriitorul și publicistul Alexandru Sahia, fost elev al acestui liceu între anii 1920 - 1927.

Datorită modului de organizare a subunităților de elevi (plutoane de 35-40 elevi, corespunzând unei clase, grupate în companii cu 2-4 plutoane și toate alcătuind un batalion), era posibil ca rolul ofițerului comandant de pluton (care era, de regulă, și dirigintele de clasă) să se exercite atât în timpul orelor de curs, cât și în cel rezervat pregătirii militare. La conducerea restului programului (studiu individual, programul de dimineață și de seară etc.) erau atașați elevii înșiși, investiți în acest scop cu diferite funcții: șefi de clasă (cel mai bun la învățătură), comandanți de grupă și ajutori comandanți de pluton sau de companie, numiți din elevii gradați (caporali, sergenți și plutonieri) din ultima clasă a liceului (clasa a VIII-a, respectiv clasa a VII-a). De batalionul de elevi răspundea elevul plutonier-major al liceului, care era totodată și șef al clasei a VIII-a (a VII-a).

Sistemul de organizare a claselor de elevi - menținut de altfel în liniile sale generale și astăzi - s-a dovedit foarte bun pentru însușirea deprinderilor de comandă și de respectare a autorității ierarhice, factori importanți în formarea spiritului de disciplină militară. Deosebit de utile pentru formarea deprinderilor specifice vieții militare erau și obligațiile impuse elevilor de a executa serviciul de planton, serviciul de sergent de zi pe companie și serviciul la bucătărie, precum și obligația de a-și câștiga dreptul la învoiri duminică și de sărbătorile legale sau la anumite spectacole în cursul

săptămânii, numai în baza unor note bune și a unei comportări disciplinate.

Activitatea Liceului Militar „D.A. Sturdza” s-a desfășurat în cadrul acestor coordonate organizatorice până în anul 1940. În acel an, în care României i-au fost impuse numeroase cesiuni teritoriale și în care a avut loc și un cutremur cu efecte dezastruoase, Liceul Militar Chișinău a fost dislocat la Craiova. Din toamna anului 1940 și până în august 1944, rețeaua liceelor militare s-a menținut aceeași, liceul militar craiovean desfășurându-și activitatea fără perioade mari de întrerupere. E drept, situația specială a impus unele modificări în programele de pregătire. Bunăoară, s-a intensificat pregătirea cu specific militar cu elevii claselor a VII-a și a VIII-a, prin afectarea mai multor ore luate de la disciplinele auxiliare de învățământ (așa numitele dexterități, respectiv desenul, muzica și altele); la clasele VII - VIII au fost introduse ore de curs pentru topografie și cartografie; s-a pus accent mai mare pe unele activități practice.

Elevii liceului militar s-au bucurat de avantajul de a-și fi putut manifesta talentul, de a-și fi publicat unele studii, articole și creații literare prin intermediul unor apreciate reviste școlare. Săptămânal, în fiecare sâmbătă, elevii vizionau filme, liceul fiind dotat cu un foarte bun aparat de cinematograf. De asemenea, pe companii - de regulă, tot săptămânal - se organizau șezători culturale. O atenție deosebită se acordă și educației muzicale. Aproape toți elevii din clasele I-IV erau cuprinși în ansambluri corale (orchestra școlii). De altfel, în 1925 - 1926, 331 dintre ei erau repartizați la vioară, 59 - la pian, 59 - la violoncel etc.

După terminarea celui de al Doilea Război Mondial, a avut loc restructurarea învățământului militar. Astfel, în etapa 1945-1947, din cele șase licee militare a fost menținut, cu același statut, numai unul singur - cel de la Mănăstirea Dealu (dislocat din anul 1940 la Predeal). Alte două licee militare - cel de la Iași și cel de la Craiova - au fost trecute în rețeaua Ministerului Educației Naționale, ca licee teoretice cu regim de internat, întreținute însă tot din bugetul Ministerului de Război. Acestea s-au numit un timp „liceele armatei”, fiind organizate pe subunități încadrate încă 2-3 ani cu ofițeri și subofițeri. Elevii continuau să poarte uniformă militară, dar la absolvire nu mai aveau obligația de a intra în școlile de ofițeri. Celelalte trei licee militare au fost transferate și ele Ministerului

Educației Naționale și integrate liceelor teoretice civile.

În anul școlar 1948-1949, ca și în 1949-1950, liceele militare și-au întrerupt activitatea în vederea unei substanțiale remanieri.

Datorită unei selecții severe, a unui corp profesoral de excepție, a unor condiții de învățământ alese, a unei vieți ordonate și disciplinate, lipsite de griji materiale, elevii liceului, crescuți într-un mediu cu înalte sentimente patriotice, s-au impus prin seriozitatea lor, oriunde i-a dus viața: în armata sau în afara ei. De aceea, nu este de mirare că multi dintre acești elevi au înaintat în ierarhia valorilor sociale până la cele mai înalte trepte:

- General de divizie Ion Sichițiu, născut în satul Rugi, județul Gorj, șeful promoției 1897 a „Școlii fiilor de militari”, a fost multă vreme șeful cursului de comandanți (pentru generali), șef al Marelui Stat Major și ministru de război.

- General de divizie Constantin Lăzărescu, doljean, cavaler al Ordinului „Mihai Viteazul”, fost șef al Marelui Stat Major.

- General de divizie Florin Țenescu, șeful promoției 1902 al „Școlii fiilor de militari”, renumit scriitor militar, fost șef al Marelui Stat Major.

- General de divizie Ștefan Burileanu, absolvent al „Școlii fiilor de militari” din Craiova, promoția 1891, în 1935 membru titular al Academiei de Științe din România și președinte al Secției de geniu militar a acesteia. A lăsat o operă științifică remarcabilă în domeniul matematicilor aplicate, al balisticii și metalurgiei. Lucrarea „Teoria generală a calculului probabilităților” (1910) a fost distinsă de Academia Română cu premiul „Adamachi”. O altă lucrare a sa - „Probabilité du tir” - tipărită și publicată la Paris, a fost folosită de către ofițerii francezi pentru calcularea tragerilor de artilerie în bătălia de la Verdun din 1916.

- General de corp de armată Marin Manafu, comandanul Corpului III armată „Mihai Viteazul”, în campania din Est.

- General maior (r) Andrei Miculescu, decedat în 1994, a posedat 3 licențe, a fost distins profesor la Școala superioară de război, iar în ultimul timp a condus cenaclul de istorie militară.

- General de divizie Nicolae M. Condiescu, promoția 1898, membru de onoare al Academiei Române începând cu 1 iunie 1938.

- General maior (r) dr. ing. Ion Angheloiu, care s-a impus prin lucrările sale științifice și

tehnice din domeniul militar și care a deținut cu demnitate funcția de locțiitor al șefului Academiei Române.

· General maior (r) Nicolae Balotescu, absolvent promoția 1923, profesor la Școala superioară de război, atașat militar aero la Berlin (15.04.1942-23.08.1944), comandant secund al Aviației militare (1949-1950).

· Colonel (r) Dumitru Stoiculescu, fiu al Olteniei, distins și pasionat profesor la Școala superioară de război timp de 10 ani.

· Colonel (r) Constantin Rădulescu care a avut un rol deosebit în punerea bazelor și dezvoltarea transmisiunilor aero din armata română, după cel de-al Doilea Război Mondial.

· Maior Mircea Zorileanu (1883-1919) primul militar al aviației românești. El a fost cel care a reușit să treacă Carpații nu numai cu inima și sufletul, dar și cu zborul, prima dată la 17 septembrie 1915 și din nou, la 15 martie și 20 aprilie 1916.

Rezultate remarcabile au obținut foștii elevi ai Liceului militar „D.A Sturdza” din Craiova și în viața civilă:

▪ Academicianul Ion Gheorghe Maurer (Zidăroiu G. Ion), fost președinte al Consiliului de Miniștri.

▪ Academicianul Ștefan Marius Milcu (n.1903 la Craiova), reprezentant de frunte al endocrinologiei românești; membru al unor academii străine, „Om de știință emerit”.

▪ Academicianul Ilie Murgulescu (1902-1992), chimist de prestigiu, membru al unor academii și societăți științifice străine, fost ministru al Învățământului Public și președinte al Academiei Române.

▪ General Nicolae Nicolescu și Victor Ciobanu, foști miniștri ai sănătății.

▪ Ștefan Andrei, ministru de externe al României.

▪ Dumitru I. Cioc, născut la 28 iunie 1919 în comuna Bistreț, județul Dolj, a urmat Liceul militar din Craiova. Cunoscut hidraulician, profesor și șef de catedră la Institutul de construcții din București.

▪ Nicolae Dinculescu s-a născut în 1925 în comuna Padea, județul Dolj. A făcut liceul militar din Craiova, școala de artilerie din Pitești, facultatea de electrotehnică și cea de matematică-fizică din București. Profesor, șef de catedră la analiză matematică (1966) și șef de sector la Institutul de matematică al Academiei Române. Vreme de mai mulți ani a predat cursuri la Facultatea de matematică din Ottawa

(1966-1976) și din alte centre universitare din străinătate.

▪ Sergiu Al. George, medic și indianist, specialist în cultura asiatică din sud.

▪ Sergiu Al. Saharian, șahist de talie mondială.

▪ Profesor matematician Constantin Ionescu Țiu, doljean, autor de importante lucrări de matematică, sufletul Gazetei matematice.

▪ Scriitorii Alexandru Sahia, Vintilă Corbu, Sever Noran, Vlad Mușatescu, regizorul Jean Georgescu și muzicologul Viorel Cosma.

Regretatul general maior (r) Andrei Miclescu, șeful promoției 1921 a liceului militar din Craiova, cu ocazia aniversării a 50 de ani de la absolvirea liceului, a sintetizat așa de bine sentimentele purtate de foștii elevi pentru liceul lor:

„Acum, după ce am înțeles marea valoare a darurilor pe care le-am primit pe băncile școlii și după ce credem că le-am pus în valoare în folosul obștesc, gândul nostru se îndreaptă cu grațitudine și recunoștință către școala în care ne-am format.

Gratitudinea și recunoștința noastră se adresează în bloc tuturor profesorilor, comandanților și instructorilor noștri care au avut o mare contribuție la formarea noastră ca buni cetățeni și ca dragi apărători ai patriei, la cristalizarea personalităților fiecăruia dintre noi, la îmbogățirea minților noastre cu cunoștințe folositoare și a inimilor cu simțăminte alese, la dezvoltarea gustului artistic, la formarea caracterului.”

ÎNVĂȚĂMÂNTUL MILITAR LICEAL ÎN PERIOADA 1950-1978

În raport cu dinamica transformărilor din viața armatei, cu nevoile pregătirii cadrelor, în primii ani după actul de la 23 august 1944, rețeaua liceelor militare a fost restrânsă treptat. Din cele șase licee militare care funcționau în 1945 și-au restrâns activitatea – trei, apoi unul singur, Mănăstirea Dealu, dislocat la Predeal, care în 1948 și-a încetat și el activitatea.

Între 1950 și 1954 au luat pe rând ființă, sub denumirea inițială de „Scoli militare medii”, Liceul militar „Dimitrie Cantemir”, funcționând întâi la Predeal, apoi la Breaza, Liceul militar „Stefan cel Mare”, funcționând întâi la Iași, apoi la Câmpulung Moldovenesc.

Rețeaua liceelor militare avea să se extindă în anii următori. Astfel, în 1973 Liceul industrial de marină din municipiul Constanța, subordonat Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor, a trecut în subordinea Ministerului Apărării Naționale și s-a transformat Liceul militar de marină „Alexandru Ioan Cuza”. Anul 1975 a luat ființă, la Alba Iulia, Liceul militar „Mihai Viteazul”.

După trei ani, în 1978, s-a înființat la Craiova Liceul militar „Tudor Vladimirescu”.

LICEUL MILITAR „TUDOR VLADIMIRESCU”

În anul 1978, liceul militar craiovean a fost reînființat și a primit denumirea onorifică „Tudor Vladimirescu”.

Atribuirea denumirii onorifice „Tudor Vladimirescu” este o recunoaștere a meritelor „Pandurului din Oltenia” care în urma adoptării „Proclamației de la Padeș” din 23 ianuarie 1821, a ridicat la luptă peste 10.000 de oameni, urmărind ca principal țel autonomia Principatelor Române, cât și înlăturarea domnitorilor fanarioți și având un important rol în pregătirea „momentelor” istorice de la 1848 și 1859.

Organizarea liceelor militare după 1978 nu diferă de cea din perioada 1881-1948.

Liceul a cunoscut o perioadă plină de realizări, devenind, cu fiecare an, unul dintre cele mai prestigioase licee, atât pe plan local, cât și național. Rezultatele meritorii la olimpiade sau concursuri, obținute în competiții cu liceele civile, dar și în competițiile cu celelalte licee militare, au fost dovada faptului că, la Craiova, profesorii și-au făcut cu prisosință datoria, iar elevii au depus eforturi susținute pentru însușirea și aplicarea noțiunilor predate.

În această perioadă liceul s-a aflat în subordinea Statului Major al Aviației și Apărării Antiaeriene.

În anul 1998 s-a pus în aplicare Ordinul ministrului apărării nr. M. 19 din 16 aprilie 1998 privind desființarea Liceului Militar „Tudor Vladimirescu”.

După o perioadă de așteptare de 18 ani, în conformitate cu Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.S. 53 din 21 aprilie 2016, act ce certifică reînființarea prestigioasei instituții de învățământ din Craiova, începând cu data de 15 aprilie 2016, Batalionul Instrucție Comunicații și Informatică „Frații Buzești” se transformă în Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” - subordonat Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii din Statul Major General.

*Valentin Floarin Mihai, Ștefania Văcaru,
Simona Antoaneta Ciocan, Vlad Ilie
clasa a IX-a B*

12 septembrie 2016

Prima festivitatea de deschidere la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”: solemnitate, mândrie și emoție

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” și-a redeschis porțile după 18 ani. Solemnitate, mândrie și emoție au fost cuvintele de ordine la Festivitatea de deschidere a anului școlar 2016-2017.

Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” și-a deschis larg porțile luni, 12 septembrie 2016, pentru sute de oameni care așteptau cu emoție Festivitatea de deschidere a anului școlar 2016-2017. Părinți, bunici, frați, surori, prieteni au venit din toate colțurile țării pentru a fi alături de copii în acest moment unic din viața lor. Admirație, mândrie și emoție se citeau în privirile tuturor, atrase de uniforme albe, impecabile, de paradă.

Oșteri ai Statului Major General ai Armatei, foste cadre militare ale colegiului, reprezentanți ai corpului profesoral, dar și ai administrației publice locale și centrale au onorat invitația la acest moment istoric.

Se acordă Colegiului Național Militar din Craiova denumirea onorifică “Tudor Vladimirescu”

Festivitatea a debutat cu câteva momente solemne: introducerea în formație a drapelului de luptă al Colegiului Național Militar „Tudor Vladimirescu” și intonarea Imnului Național al României. Emoția și mândria răsunau în sutele de glasuri ale elevilor, acompaniate de cele ale invitaților. Emoția și mândria se citeau în ochii înlăcrimați ai părinților. Comandantului unității de învățământ i-a fost înmânat steagul distinctiv de către locțiitorul șefului Statului Major General, general locotenent Adrian Tonea. Generalul de Flotilă Aeriană, Liviu Marilen Lungulescu, șeful Secției Management Resurse Umane a Ministerului Apărării Naționale, a citit ordinul ministrului Apărării Naționale: „În conformitate cu ordinul ministrului Ministerului Apărării Naționale nr. E.S. 53 din 21 aprilie 2016, în baza aprobării raportului Șefului Marelui Stat Major General nr. 1494 din 11 mai 2016, se acordă Colegiului Național Militar din Craiova denumirea onorifică Tudor Vladimirescu, patronul spiritual Sfântul Mare Mucenic Gheorghe și steagul de onoare”.

Mă leg să învăț carte, să-mi oțlesc brațul și inima pentru a sluji cu destoinicie patria și Armata României

Momentul de maximă încărcătură emoțională, atât pentru elevi, cât și pentru părinții lor, a fost rostirea legământului. Elevii au rostit, într-un glas, legământul și au jurat credință patriei: „Eu, elev, mă leg să învăț carte, să-mi oțlesc brațul și inima pentru a sluji cu destoinicie patria și Armata României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”. Acesta a pecetluit legătura lor cu uniforma militară, cu Armata României pe care au ales să o slujească.

Primii pași pe drumul fundamentării principiilor și al desăvârșirii sinelui

„Noi, bobocii, pășim astăzi pe acest drum al fundamentării principiilor și al desăvârșirii sinelui cu emoția inerentă vârstei inocente, dar cu încrederea că vom depăși prin eforturi susținute toate obstacolele.

Suntem conștienți că avem o mare responsabilitate în creșterea prestigiului acestei instituții de învățământ militar la care am fost admiși.

Rigurozitatea selecției ne-a conturat caracterul, ne-a pregătit drumul spre autodepășire și ne-a deschis perspectivele unei cariere militare de excepție”, a spus Maria Tania Boiu, reprezentantul claselor a IX-a, care a obținut cea mai mare medie de admitere la colegiu.

Din partea elevilor de la clasele a X-a și a XI-a, elevul caporal Alberto Roșie le-a urat bun venit bobocilor:

„În acest an, ziua de 12 septembrie deschide porțile unui nou început. Este momentul în care se pun în balanță speranțe, se desăvârșesc idealuri și se împărtășesc emoții și perspective. Ne aflăm astăzi la începutul unui drum comun, pășim spre o nouă viață. Dragi boboci, vă încercăm astăzi aceleași emoții pe care le-am trăit și noi”.

*Ovidiu Ionuț Chirilaș, clasa a IX-a B,
Andreea Gavrilă, clasa a X-a E*